

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Europaudvalg

Dato: 20-09-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPCALP
Sagsnr.: 1705996
Dok. nr.: 426330

Folketingets Europaudvalg har den 23. august 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 177 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Spørgsmål nr. 177:

”Ministeren bedes oplyse, om det er muligt for Danmark i overensstemmelse med EU-retten, at stille krav om bestået medicinske prøver og test af kvalifikationer i praksis, i forbindelse med ansøgning om anerkendelse som speciallæge eller specialtandlæge fra ansøgere, der er statsborgere i og/eller uddannet i et EU/EØS land, på samme måde, som når der er tale om ansøgere, der er statsborgere i og/eller uddannet i lande uden for EU?”

Svar:

Ministeriet har til brug for min besvarelse af spørgsmålet anmodet om bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, som oplyser følgende:

”Styrelsen for Patientsikkerhed kan oplyse, at Danmark i overensstemmelse med EU-retten som udgangspunkt ikke kan stille krav om beståede medicinske prøver og test af kvalifikationer i praksis i forbindelse med ansøgning om anerkendelse som speciallæge eller specialtandlæge fra ansøgere, der er statsborgere i og/eller uddannet i et EU/EØS land på samme måde, som når der er tale om ansøgere, der er statsborgere i og/eller uddannet i lande uden for EU.

Den fri bevægelighed og den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser for (special)læger og (special)tandlæger er baseret på det grundlæggende princip om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumsuddannelseskravene er harmoniseret. Det betyder, at medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser som speciallæger og specialtandlæger har modtaget og som er i overensstemmelse med de mindstekrav til uddannelse, der er beskrevet i Direktiv 2005/36/EF om anerkendelse erhvervsmæssige kvalifikationer. Det vil sige, at en EU statsborger, der har gennemført uddannelse som speciallæge og -tandlæge i overensstemmelse med de harmoniserede krav til uddannelse, og som dermed er kvalificeret til at udøve erhvervet i sit hjemland, skal have samme ret i andre medlemslande, herunder Danmark.

I henhold til direktivet, som implementeret i dansk ret ved Bekendtgørelse nr. 49 af 13/01/2010 om EU- og EØS-statsborgeres adgang til udøvelse af virksomhed som autoriseret sundhedsperson (med senere ændringer), er der tre principper for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for speciallæger og specialtandlæger:

1. Princippet om automatisk anerkendelse
2. Princippet om anerkendelse i henhold til erhvervede rettigheder
3. Princippet om anerkendelse i henhold til generelle bestemmelser

Automatisk anerkendelse

En speciallæge eller specialtandlæge, der er statsborger i og har gennemført uddannelse i et EU medlemsland, der er i overensstemmelse med de harmoniserede minimumskrav til uddannelse, der fremgår af direktivet, har ret til automatisk at få anerkendt sin uddannelse i Danmark. Det betyder, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke kan stille krav om beståede fagprøver eller test af kvalifikationer i praksis, i forbindelse med ansøgning om anerkendelse som speciallæge eller specialtandlæge og at ansøger har ret til automatisk anerkendelse af den uddannelse, der er dokumenteret gennemført i andet EU land og som omfatter teoretisk og praktisk undervisning samt opfylder den minimumsvarighed, der fremgår af direktivet for hvert enkelt speciale

Anerkendelse efter princippet om erhvervede rettigheder

I tilfælde af, at en speciallægen/specialtandlægen ikke opfylder de krav til uddannelse, der giver ret til automatisk anerkendelse, er der mulighed for automatisk anerkendelse af uddannelsen, hvis ansøgningen suppleres med en erklæring, hvor det fremgår, speciallægen/specialtandlæge i løbet af de sidste fem år faktisk og retmæssigt har udøvet virksomhed som speciallæge/specialtandlæge i mindst tre på hinanden følgende år i pågældende medlemsland.

Det betyder, at Styrelsen for Patientsikkerhed ikke har mulighed for at foretage en nærmere vurdering af f.eks. uddannelsens indhold, selvom uddannelsen ikke nødvendigvis opfylder de krav, der er til f.eks. varighed og indhold, og dermed heller ikke give afslag på ansøgningen. Ligeledes er der ikke mulighed for at stille krav om prøve eller prøvetid.

Anerkendelse efter princippet om generelle bestemmelser

I tilfælde, hvor en speciallæge/specialtandlæge af specifikke og særlige årsager ikke opfylder ovenstående krav til anerkendelse, kan der foretages en vurdering af, om der er væsentlige forskelle mellem ansøgers uddannelse og den danske uddannelse. Hvis der konstateres væsentlige forskelle, og disse ikke er udlignet ved erhvervs erfaring eller gennem livslang læring, kan styrelsen stille krav om udligningsforanstaltninger i form af prøve eller prøvetid.

Styrelsen for Patientsikkerhed kan oplyse, at langt hovedparten af samtlige ansøgninger behandles efter enten princippet om automatisk anerkendelse eller princippet om erhvervede rettigheder, hvor der i forbindelse med anerkendelse ikke kan stilles krav om beståede fagprøver eller test af kvalifikationer i praksis. Der ligger derfor et særligt ansvar fra arbejdsgivers side i forbindelse med ansættelse at sikre, at de nødvendige kvalifikationer er til stede.

Værktøjer og forpligtelser til sikring af at sundhedspersonen lever op til danske standarder:

Styrelsen for Patientsikkerheds pjece "Ansættelse af sundhedsfagligt personale – Gode Råd og Præciseringer" beskriver arbejdsgivers ansvar ved ansættelse af sundhedsfagligt personale. I pjecen er der en kort beskrivelse af de regelsæt, der er gældende for, at udenlandsk uddannede sundhedspersoner, kan modtage autorisation. Samtidig fremgår det, at arbejdsgiver altid bør sikre sig, at den sundhedsperson, der ansættes, har de faglige kvalifikationer, der kræves for at kunne bestride pågældende stilling, har tilstrækkelige sproglige færdigheder og kommunikationsevner i forhold til opgavevaretagelsen og samlet set må anses som værende egnet til stillingen. Derudover opfordres ansættelsesstedet til at tage referencer på ansøger, så det sikres, at der ikke i tidligere ansættelser har været problemer.

Efter udstedelse af dansk autorisation er sundhedspersonen omfattet af Autorisationslovens tilsynsbestemmelser, og arbejdsgiver har ansvar for at have gode rutiner ved ansættelser, så man får udvalgt og ansat de bedst kvalificerede fagpersoner, ligesom man skal sikre sig, at personalet er bekendt med lovgivning indenfor sundhedsområdet.”

Jeg kan henholde mig til svarbidraget fra Styrelsen for Patientsikkerhed.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Camilla Lerager Pedersen